

Arrest

nr. 280 190 van 16 november 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 8 maart 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 februari 2022 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 augustus 2022.

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 november 2022.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die loco advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de voorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu werd het volgende gesteld:

“De bestreden beslissing betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 4 februari 2022 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Op 4 januari 2022 richten de Belgische autoriteiten een terugnameverzoek aan Zwitserland op grond van artikel 18.1.b van de Verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de verordening nr. 604/2013). Op 10 januari 2022 stemmen de Zwitserse autoriteiten in met de terugname van de verzoekende partij op grond van artikel 18.1.d van de verordening nr. 604/2013.

Artikel 29.1 van de verordening nr. 604/2013 luidt als volgt:

*“De verzoeker of andere persoon als bedoeld in artikel 18, lid 1, onder c) of d), wordt overeenkomstig het nationale recht van de verzoekende lidstaat, na overleg tussen de betrokken lidstaten, overgedragen van de verzoekende lidstaat aan de verantwoordelijke lidstaat zodra dat praktisch mogelijk is, en uiterlijk binnen een termijn van zes maanden vanaf de aanvaarding van het verzoek van een andere lidstaat om de betrokkene over of terug te nemen of vanaf de definitieve beslissing op het beroep of het bezwaar wanneer dit overeenkomstig artikel 27, lid 3, opschortende werking heeft.
[...].”*

Artikel 29.2 van de verordening nr. 604/2013 luidt als volgt:

“Indien de overdracht niet plaatsvindt binnen de gestelde termijn van zes maanden, komt de verplichting voor de verantwoordelijke lidstaat om de betrokkene over te nemen of terug te nemen, te vervallen, en gaat de verantwoordelijkheid over op de verzoekende lidstaat. Indien de overdracht wegens gevangenzetting van de betrokkene niet kon worden uitgevoerd, kan deze termijn tot maximaal één jaar worden verlengd of tot maximaal 18 maanden indien de betrokkene onderduikt.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat de verzoekende partij een beroep met een schorsende werking hangende heeft, dat zij omwille van detentie niet kon worden verwijderd of dat zij is ondergedoken.

Aangezien binnen de gestelde termijn van zes maanden geen overdracht heeft plaatsgevonden, berust overeenkomstig artikel 29.2 van de verordening nr. 604/2013 de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming bij de Belgische autoriteiten en mag de verzoekende partij voor de duur van het onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming in België verblijven (HvJ 25 oktober 2017, Majid Shiri t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-201/16, punten 30-34; 39 en 43). De verzoekende partij lijkt bijgevolg geen actueel belang meer te hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Het beroep lijkt onontvankelijk.”

Op 27 september 2022 dient de verwerende partij een verzoek tot horen in. Zij brengt daarbij stukken aan waaruit blijkt dat de verzoekende partij op 11 mei 2022 op vrijwillige basis is vertrokken naar Zwitserland, de verantwoordelijke lidstaat.

De Raad merkt op dat het, gelet op de neergelegde overtuigingsstukken, niet ter discussie staat dat de bestreden beslissing werd uitgevoerd en het in de beschikking van 18 augustus 2022 opgenomen standpunt derhalve dient te worden verlaten.

Nu echter blijkt dat de verzoekende partij vrijwillig uitvoering heeft gegeven aan de bestreden beslissing, kan niet worden vastgesteld dat zij nog een actueel belang heeft bij de vernietiging ervan.

Ter terechtzitting van 7 november 2022, alwaar zij door de voorzitter op deze vaststelling werd gewezen, heeft de verzoekende partij hierbij geen opmerkingen.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend tweeën-twintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK